

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Χειροτονία:

«Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἁράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι».

Πρὶν ἀπὸ τρεῖς Κυριακές, στὴν εἴσοδο τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προσεκάλεσε νὰ ἀποδυθοῦμε σέ ἕναν ἀγώνα πνευματικό, σέ ἕνα ἀγώνα μετανοίας καὶ καθάρσεως τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Καὶ σήμερα, καθὼς εὕρισκόμεθα στὸ μέσον αὐτῆς τῆς κατανυκτικῆς περιόδου καὶ στοὺς ναοὺς μας ὑψώνεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας, τὸ σύμβολο τῆς θυσίας καὶ τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἁμαρτίας, πρὸς ἐνίσχυσή μας, ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς ὅρους καὶ τίς προϋποθέσεις ὑπὸ τίς ὁποῖες ὁ ἀγώνας μας θὰ εἶναι ἀποτελεσματικός.

Καὶ τοὺς ὅρους αὐτοὺς δέν τοὺς θέτει ἡ Ἐκκλησία μας αὐθαίρετα, τοὺς θέτει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα: «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἁράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι».

Δέν ὑπάρχουν, μᾶς λέγει ὁ Χριστός, πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ μέ ἀκολουθήσετε, ὑπάρχει ἕνας καὶ μόνος τρόπος: νὰ ἀπαρνηθεῖτε τὸν ἑαυτό σας καὶ νὰ σηκώσετε τὸν σταυρό σας.

Αὐτός εἶναι, ἀδελφοί μου, ὁ τρόπος. Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος. Καὶ ὁ Χριστός μᾶς τὸ δηλώνει ἀπερίφραστα καὶ κατηγορηματικά γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν παρανοήσεις καὶ παρεξηγήσεις. Ὅ,τι καὶ ἂν κά-
νουμε, ἐάν δέν ἔχουμε ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό μας καὶ δέν ἔχουμε ἄρει τὸν σταυρό μας, δέν ἔχουμε σχέση μέ τὸν Χριστό, δέν ἀκολουθοῦμε τὸν Χριστό.

Γιὰ νὰ μὴ νομίσαι μάλιστα κάποιος, λένε οἱ ἅγιοι πατέρες, ὅτι ὁ Χριστός ἔθεσε αὐτὴ τὴν προϋπό-
θεση μόνο στοὺς μαθητές του καὶ σέ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνά τοὺς αἰῶνες θὰ ἀφοσιωνόταν ἀποκλει-
στικά σέ Αὐτόν, ὅπως οἱ κληρικοί καὶ οἱ μοναχοί, ὁ ἱερός εὐαγγελιστὴς διευκρινίζει ὅτι ὁ Χριστός
τὸ εἶπε ἐνώπιον τοῦ πλήθους πού τὸν ἄκουε καὶ τῶν μαθητῶν του. «Προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον
σύν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν», σημειώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος.

Καὶ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας, διότι μόνο ἔτσι μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ
ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ ὅλα ὅσα τὸν βαραίνουν: πάθη, λάθη, ἀδυναμίες, συνήθειες, μέριμνες κοσμικὲς καὶ
ὕποχρεώσεις, ὥστε νὰ μπορέσει νὰ σηκώσει τὸν σταυρό του, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν
προϋπόθεση γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὸν Χριστό.

Διότι δέν εἶναι δυνατόν, λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, νὰ ἔρχεται στή γῆ ὁ βασιλεὺς τῶν οὐ-
ρανῶν γιὰ νὰ ἀντιπαρατεθεῖ μέ τὸν κοινὸ πολέμιό του γένους τῶν ἀνθρώπων, τὸν διάβολο, καὶ νὰ
σηκώνει τὸν σταυρό χάριν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅσοι τὸν ἀκολουθοῦν νὰ μὴν τὸν σηκώνουν.

Ἀσφαλῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δέν σηκώνουν τὸν ἴδιο σταυρό, γιατί αὐτό δέν θὰ ἦταν δυνατό καὶ δέν
θὰ ἦταν δίκαιο. Ἀλλὰ ὁ κάθε ἕνας καλεῖται νὰ σηκώσει τὸν δικό του σταυρό προκειμένου νὰ
ἀποδεχθεῖ τὴν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσει.

«Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἁράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκο-
λουθεῖτω μοι».

Αὐτὴ τὴν πρόσκληση ἀπευθύνει καὶ σέ σένα, πάτερ Βασίλειε, σήμερα ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς Χριστός,
καλώντας σε διὰ τοῦ ἐπισκόπου σου νὰ λάβεις τὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης καὶ νὰ τὸν
διακονήσεις στὸ ἐξῆς ὡς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων του.

Σέ καλεῖ γιὰ νὰ σοῦ προσφέρει τὴ θεία χάρις πού θὰ σέ καταστήσει ἱκανὸ νὰ τελεῖς τὰ ἱερά

μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί νά ποιμαίνεις τό πλήρωμά της. Σέ καλεῖ ὅμως συγχρόνως γιά νά ἐκπληρώσεις καί τίς δύο προϋποθέσεις πού θέτει σήμερα σέ ὅλους μας ὁ Χριστός, καί χωρίς τίς ὁποῖες δέν μπορεῖ κανεῖς νά τόν ἀκολουθήσει καί πολύ περισσότερο νά τόν διακονήσει.

Σέ καλεῖ νά ἀπαρνηθεῖς τόν ἑαυτό σου, γιατί ἡ ἱερωσύνη εἶναι μία θυσία, εἶναι μία κένωση, εἶναι μία προσφορά γιά τόν Χριστό καί τούς ἀνθρώπους. «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησι ὑπὲρ τῶν προβάτων», λέει ὁ Κύριος. Καί αὐτό θά πρέπει νά κάνεις καί σύ γιά τούς ἀνθρώπους πού θά κληθεῖς νά διακονήσεις καί νά ποιμάνεις.

Δέν σέ καλεῖ, ἀσφαλῶς, νά ἀρνηθεῖς ἢ νά ἐγκαταλείψεις τὴν οἰκογένειά σου, ἀλλὰ καί μέ τὴ δική της συμπαράσταση νά διακονήσεις τόν λαὸ τοῦ Θεοῦ, νά διακονήσεις τὴν Ἐκκλησία, μέ ἀφοσίωση καί αὐτοθυσία.

Καί εἶναι ἀναγκαῖα, ὅπως εἶπα, ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ του, γιατί ἡ ἱερωσύνη εἶναι ἓνας βαρὺς σταυρός. Εἶναι βεβαίως χάρη καί τιμὴ ἀνυπέρβλητα μεγάλη, γιατί εἶναι ἡ μεγαλύτερη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο, ἀλλὰ γι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγο εἶναι καί μεγάλη εὐθύνη καί σταυρὸς βαρὺς, ὁ ὁποῖος γίνεται κάποιες φορές καί βαρύτερος, γιατί ὁ ἱερέας καλεῖται νά ἀντιμετωπίσει καί δοκιμασίες καί θλίψεις καί πειρασμούς κατὰ τὴν ἐπιτέλεση τῆς διακονίας του.

Ὅμως καί αὐτές τίς στιγμές μπορεῖ καί πρέπει νά ἀντλεῖ δύναμη ἀπὸ τόν Θεό, ἀπὸ τόν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας, ἀπὸ τό ἱερό θυσιαστήριον, ἀπὸ τὴν προσευχὴ καί τὴν ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό, ὥστε ἡ θλίψη του νά μεταβάλλεται σέ χαρὰ καί ἡ δοκιμασία σέ αὔξηση τῆς ὑπομονῆς, τῆς ταπεινώσεως, τῆς πίστεως καί δι' ὅλων αὐτῶν νά ἀγιάζεται καί νά ἀγιάζει τούς πιστούς.

Ἐχοντας συναίσθηση, λοιπόν, τῆς μεγάλης τιμῆς πού σοῦ προσφέρει ὁ Χριστὸς σήμερα διὰ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἐπισκόπου σου ἀλλὰ καί τῆς μεγάλης εὐθύνης πού ἀναλαμβάνεις, ἀγωνίζου γιά νά ἀνταποκριθεῖς μέ τὴν ὑπακοή σου, τὴν εὐλάβειά σου καί τὴν ἀφοσίωσή σου στὸν Χριστό καί τὴν Ἐκκλησία του, στή νέα διακονία σου, διατηρώντας τὴ θεία χάρη πού θά λάβεις σέ λίγο μέχρι τῆς τελευταίας σου πνοῆς.

Θά σέ συνοδεύουν πάντοτε στὸν ἀγώνα καί τὴ διακονία σου οἱ εὐχές καί οἱ προσευχές τοῦ ἐπισκόπου σου, τοῦ συμπροσευχομένου σήμερα Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός καί ὅλων τῶν συμπροσευχομένων κατὰ τὴ μεγάλη καί χαρμόσυνη αὐτὴ ἡμέρα γιά σένα κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἀλλὰ καί τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως πατέρας σου. Καί εὐχομαι πατρικά καί ἀπὸ καρδίας νά ἀξιωθεῖς μέ τὴ συμπαράσταση καί τῆς εὐλαβοῦς σου συζύγου καί τῶν τέκνων σας νά εὐαρεστήσεις στὸν Θεό καί νά ἀποδειχθεῖς πιστὸς ἀκόλουθός του καί οἰκονόμος τῶν μυστηρίων του γιά νά ἀξιωθεῖς καί τῶν οὐρανίων δωρεῶν του.